

ונשאר הגוף בלי רוח, אסור להשאירו בלי קבורה, שבטובם (ברם כב) לא תליין נבלתו על הארץ. כי קבור תקברנו ביום ההוא. משום שמת שישתחה כ"ד שעתו, שהם יומם ולילה, בלי קבורה, נומן חלשה באברי תפראבה, ומעכבר את מעשה הקדוש ברוך הוא מלהעות, שאפשר שהקדוש ברוך הוא גוזר עלייו כדי לבא בגלויל אחר מיד באותו יום שנפטר להיטיב לו, וכל זמן שלא נקבע תגונף, הנשמה לא נכנסת לפניו הקדוש ברוך הוא, ולא יכול להיות בגוף אחר עד שיקבר הראzon. וזה דומה לאדם שמתה אשתו, לא ראוי לו לשא Ashe אהרת עד שיקבר את הראשונה, ומשום לכך אמרה תורה, לא תליין נבלתו על הארץ.

דבר אחר - כשהשפרחת הנשמה מן הגוף ורוצה ללקח לאותו העולם, לא תכנס לאותו העולם עד שנוננים לה גוף אחר מאור, ואחר אף יכול להכנס. ומאליו תדע, שהיו לו שני גופים, אחד שבו נראה למטה לבני אדם, ואחד שבו נראה למעלה בין מלאכים עליונים קדושים. וכל עוד שהגוף לא נקבע, זהו עצර לשורת עלייו ולטמא את אותו הגוף.

ומشום שאותה רוח הטעמאה מזדמנת, לא ציריך לאיש להליין את אותו הגוף ליליה אחד, כי רוח טמא נמצאת בלילה ומשפטחת בכל הארץ למצא גוף בלי לטמא אותה, ונטמא יונתך, ועל כן הזהיר את הכהנים ואמר, לנפש לא יטמא בעמיו. משום

בנוה) והוא איקומו להני מלוי. בתר דנקא נפשא מן גופא, ואשתאר גופא בלבד רוחא, אסיר למסבק לייה בלבד קבורתא, דכתיב, (דברים כט) לא תליין נבלתו על הארץ כי קבור תקברנו ביום ההוא. בגין דmittaa דישתי כ"ד שעות, דאיןין יומם ולילה, בלבד קבורתא, יהיב חלישותא בשיפוי דרתיקא, ומעכבר עקידתא דקידשא ברייך הוא מלמעבד דאפשר דקידשא ברייך הוא גזר עלייה, בגין לmittaa בגלויל אחרא, מיד בההוא יומא דאתפטר, לאוטבא ליליה. וכל זמנה שלא אתAKER גופא, נשmeta לאו עאלת קמי קדשא ברייך הוא, ולא יכל לא למחיי בגופה אחרא, בגלויל תניננא, שלא ייהבין נשmeta גופא אחרא, עד דיתקבר קדמאה. ורק דמי לבר נש דmittaa אתתיה, לא אתחזיליה, למים אמתא אוריתא, לא תליין נבלתו על הארץ.

דבר אחר, כד אתפרש נשmeta מן גופא, וביעיא למיזל לההוא עלמא, לא תיעול לההוא עלמא, עד דיהבין לה גופא אחרא מההורא, ולבתר יכל לא למיעל. ומאליהו תנדע, דהו ליה תרין גופין, חד דביה אתחזי לתפה לבני נשא, חד דביה אתחזי לעילא, בין מלאכין עלאיין קדישין. וכל כמה דגופא לא אתAKER, צערא הוא לנשmeta, ורוח מסאבא אזדמן לשရיה עליוי, ולסאבא לההוא גופא. בגין דההוא רוח מסאבא, אזדמן, לא לבעי ליה לאינייש, לmittah ההוא גופא ליליא חד, בגין דרוח מסאבא אשתקח בליליא, ואשתתה בכל ארעה, לאשבחא גופא בלבד נפשא, לסאבא ליה, ואסתאב יתר, ועל דא אזדר לכהני ואמר, לנפש לא יטמא בעמיו, בגין דאינון קדישין לא ישרי